

Lisbjerg lokaldistrikt – fælles pædagogisk platform

Lisbjerg lokaldistrikts fælles pædagogiske platform udtrykker og afspejler integrativt et fælles menneskesyn og fælles grundforståelse af børns og unges selvuddannelse og –udvikling.

Den fælles pædagogiske platform skal udmøntes differentieret i de enkelte institutioner i forhold til forskellige aldersgrupper og i forhold til bestemte aldersgruppers forskellige lærings- og udviklingsarenaer.

Værdiforankring og pædagogisk platform

Vi ser og forstår os som lokaldistriktets selvstændige institutioner for børn og unge, med hver vores opgave, og som integrerede institutioner med en fælles integrations- og inklusionsopgave.

Vi arbejder på at udvikle vores institutioner, så vi hver især og på tværs skaber rum og rammer for lærende og udviklende fællesskaber af børn og unge, medarbejdere og borgere, hvor demokratiske styrings- og livsformsværdier er synlige i hverdagen.

Det værdifulde, anerkendende fællesskab i Lisbjerg lokaldistrikt er:

- Hvor den enkelte har mulighed for at udvikle sig af lyst
- Hvor den enkelte har rettigheder, bliver lyttet til og hørt
- Hvor hver enkelt gives deltagelsesmuligheder og værdsættes som bidrager til fællesskabet
- Hvor det er en fordring og forpligtelse til den enkelte at vise respekt og tolerance i forhold til andre
- Hvor det er en fordring og forpligtelse til den enkelte at tage medansvar for sig selv og for fællesskabet

Det er et grundsyn, at barnet fødes ind i verden med *sit* anlæg og *sin* trang til at blive sig selv. Barnet og den unge bliver til, og bliver sig selv, i en verden befolket af betydningsfulde andre, som er forskellige fra barnet og den unge selv.

Den pædagogiske opgave er at give barnet og den unge de bedste muligheder for at danne sig i forlængelse af sine anlæg og i samspil med sin omverdens betingelser og muligheder.

Den fælles pædagogiske platform markerer grundlaget for, hvordan vi som institutioner, og som pædagoger og lærere, anskuer og løser den pædagogiske opgave i forhold til det enkelte barn/ den enkelte unge og i forhold til de fællesskaber, de indgår i.

Opgaven:

Kvalificeret selvbestemmelse som dannelsesideal og-mål

Dannelsesideal og –mål forstår vi som markering af institutionens og den enkelte pædagogs og lærers ansvarstænde ramme for at støtte unikke individers ”bliven til i verden befolket af andre, der ikke er som os” – ikke en norm for hvor den enkelte skal udvikle sig hen, snarere sigtende mod at fremme og

understøtte en verdensåben forholden sig til hos barnet og den unge og i institutionernes og distriktets fællesskaber.

Opgaven er at hjælpe barnet og den unge i bestræbelserne på at blive og være sig selv.

Opgaven er, at udvikle individet og fællesskabet, så det agerer *Kvalificeret selvbestemt*.

Dannelse forstår og understøtter vi i fire indbyrdes integrerende tilværelseskompetencer:

Videnskompetence, som udtrykker barnets og den unges udadrettede kvalificeringsbestræbelse.

Motoriske, sproglige og videnskabsmæssige færdigheder

Handlekompetence, som udtrykker barnets og den unges selvbestemmelsesbestræbelse.

Viden om handlemuligheder

Kritisk bevidsthed om handlemuligheder

Social og kulturel bevidsthed

Samfundsforståelse

Selvvurderingskompetence, som udtrykker barnets og den unges indadrettede kvalificeringsbestræbelse.

Evne til selvrefleksion

Lære-at-lære strategier

Udvikling af et realistisk selv-perspektiv

Værenskompetence, som udtrykker barnets og den unges indadrettede selvbestemmelsesbestræbelse.

Selv at mærke egne følelser

Selv at vide, hvad der er det rigtige og det gode at gøre

Selv at forstå andres adfærd og følelsesmæssige behov

	Kvalificering	Selvbestemmelse
Udadrettethed	Videnskompetence	Handlekompetence
Indadrettethed	Selvvurderingskompetence	Værenskompetence

Vejen mod:

Harmonisk selvudvikling – selvudvikling betinget af selv- selvobjektrelationer

"Selvet er basis for vores følelse af at være et uafhængigt center for initiativ og perception, integreret med vores mest centrale ambitioner og idealer, og med vores oplevelse af, at krop og psyke danner en enhed i tid og rum" (Kohut, 1990).

Selvudvikling er ideelt set en bevægelse fra umodne til mere modne former for selvbevidsthed –afhængig af kvaliteten af relationerne til betydningsfulde andre, der fungerer som objekter for selvets udviklingsbestræbelser (selvobjektfunktioner).

Pædagogers og læreres opgave er, som objekter for selvet, optimalt at modsvare dets trang til selvhævdelse, samhørighed, mestring og idealisering.

Udviklingstrange

Selvhævdelse	Samhørighed	Mestring	Idealisering
<i>"Se mig Som den jeg er"</i>	<i>"Lad mig være ligesom dig"</i>	<i>"Giv mig passende udfordringer"</i>	<i>"Vis mig hvem jeg kan blive"</i>
<i>"Jeg kan se at du..."</i>	<i>"Hvor var det godt du kom"</i>	<i>"Nu tror jeg du er klar til..."</i>	<i>"Hvad siger du til at prøve det her"</i>
Empatisk spejling	Accept Rummelighed	Medspillende modsp.	Det gode eksempel Vise som en mulighed

Selvobjektfunktioner

Det er i optimal spænding mellem at *blive set som den man er* og at *få vist hvad eller hvem man kan blive*, at selvet udvikles harmonisk.

Empatisk spejling forudsætter, at pædagogen/ læreren kan se i barnets/ den unges perspektiv ("ser som").

At vise det gode eksempel forudsætter, at institutionen og den enkelte pædagog og lærer har et dannelsesideal og –mål som vejleder for sin pædagogiske bestræbelse ("ser på").

Pædagogiske bestræbelser i samspil med læringsaktiviteter:

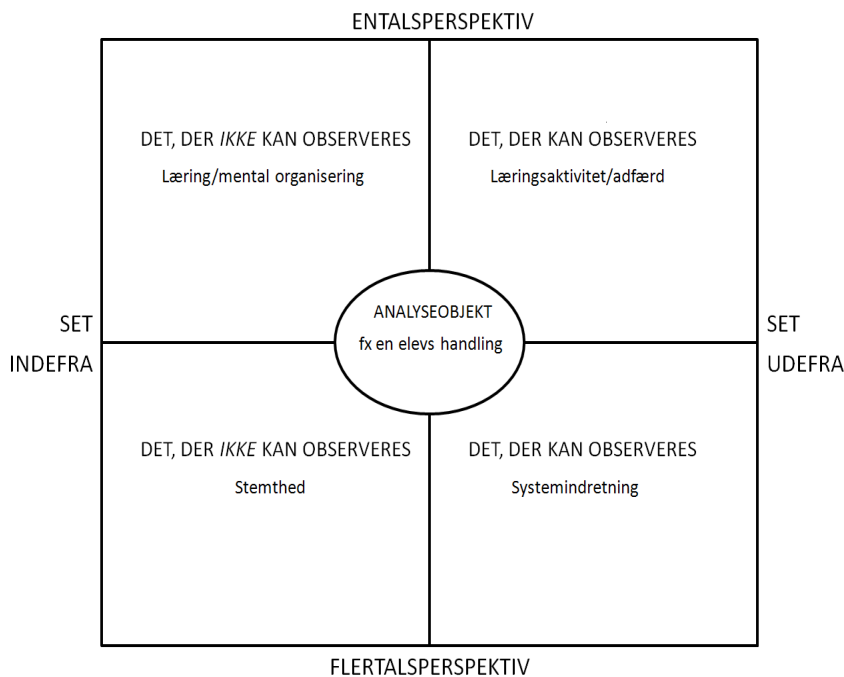
En integrativ optik

Det pædagogiske arbejde forstår vi i 4 grundperspektiver i samspillet mellem:

- *At se og at forstå*
- *Og mellem person(ental) og systembetingelser/ -indretninger (flertal)*

Det vellykkede pædagogiske arbejde er i denne pædagogiske platforms ramme, når læreres og pædagoger som selvobjekter lykkes med at skabe balance i det enkelte barns den enkelte unges udviklingsbestræbelser

og når barnets og den unges balancerede selvudvikling fører mod at det, afstemt efter bla. alder, lærer sig at agere kvalificeret selvbestemt.

I: Adfærd/ handlinger

Adfærd i pædagogisk arbejde ser vi i koblingen mellem lærerens og pædagogens observerbare pædagogiske bestræbelse på at styre og lede barnets og den unges intentionelt afbalancerede og øjensynligt målrettede læringsadfærd.

II: Mental organisering

Mental organisering forstår vi som barnets og den unges motiverede læring og læringsudvikling (udviklingsbestræbelse mod at blive og være sig selv/ et selv i balance). Og vi forstår det som lærerens og pædagogens oplevelse af motivation for, betydning af og mening med gennemførelse af sin pædagogiske aktivitet.

III: Systemindretning/ organisation

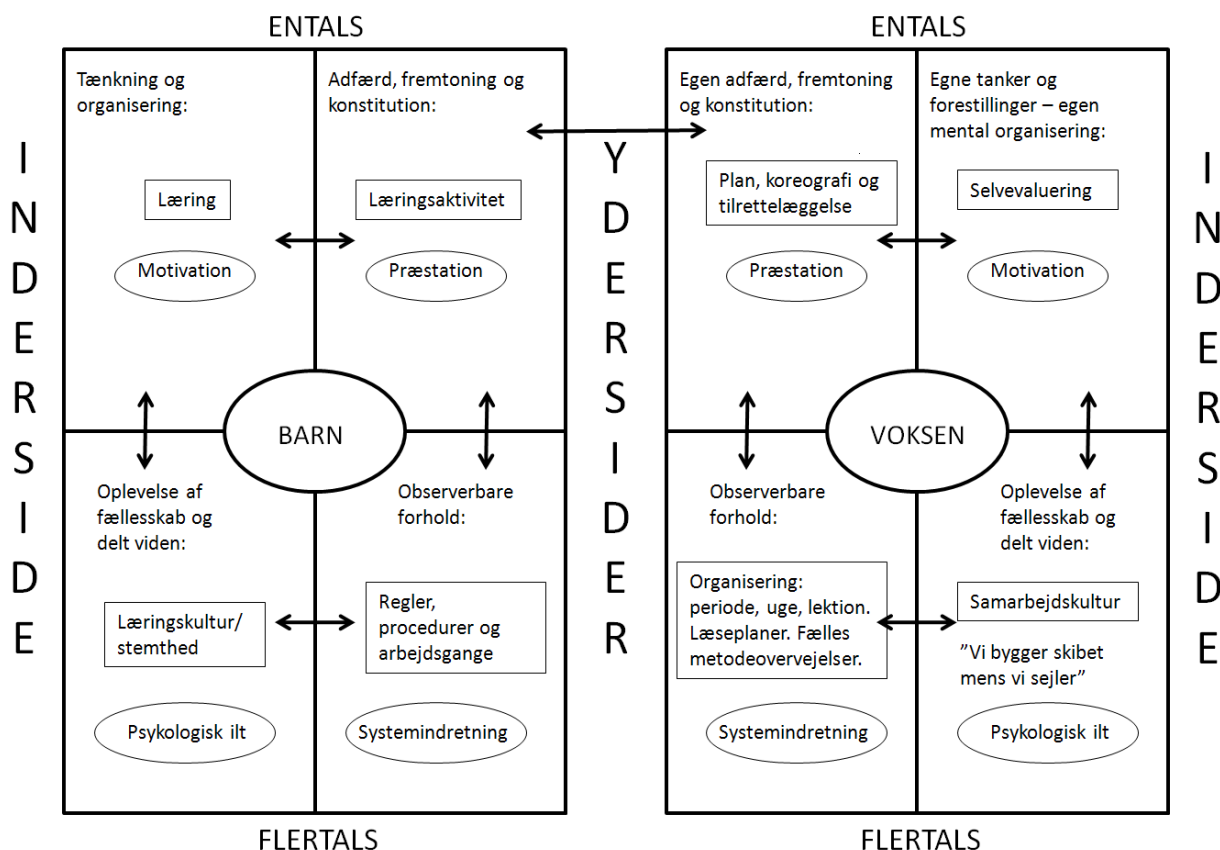
Systemindretning og organisation ser vi som summen af alle objektive rammesætninger for og organiseringer af de pædagogiske aktiviteter.

IV: Stemthed/ kultur

Stemthed/ kultur forstår vi som børns og unges og læreres og pædagogers oplevelse af fællesskab, inklusion og eksklusion.

Stemthed og kultur forstår vi som skabt af samspillet mellem deltageradfærd og mental organisering (intersubjektivitet) og systemindretning.

Stemthed og kultur forstår vi som den kollektive oplevelse af fællesskab og mening. Den er "lugten i bageriet" og "det der sidder i væggene"

"Se på" og "se som"

Forståelse af det vi ser kan tage afsæt i:

- eget perspektiv – "se på" den andens/ de andres adfærd og åbenbare motivation
- Den andens/ de andres perspektiv som en bestræbelse på at sætte sig i den andens/ de andres sted – "se som" den anden eller de andre.

Det fordoblede kvadrant sigter mod at åbne for læreres og pædagogers pædagogiske arbejde i et aktionslæringsperspektiv.

Afsættet skal findes i at se og forstå sammenhængen mellem læreres og pædagogers pædagogiske bestræbelser (ydside og indside – entals og flertals) og barnets og den unges læringsadfærd og læring i samspil og sammenhæng med systemindretning og kultur.

Læreres og pædagogers pædagogiske bestræbelser forstår vi som ”en ansvarstagen for unikke individers ”tilbliven i verden” og en ansvarstagen for verden som en alsidig og mangfoldig verden.”

Individuelle bestræbelser på at se og forstå skal sigte mod udvikling af begrundede ændringshandlinger sigtende mod at kvalificere både det psykiske samspil mellem barnet og den unge og læreren og pædagogen og mod at støtte barnets og den unges og organisationens kvalificeret selvbestemte dannelsesudvikling.

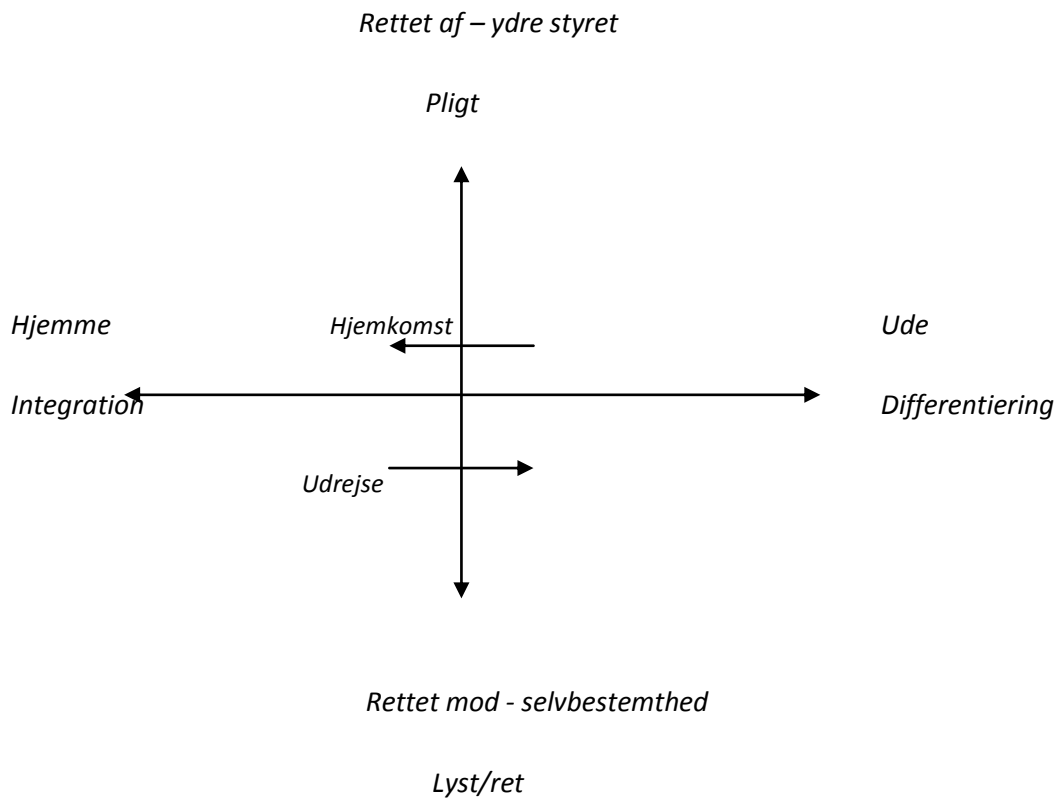
Lokal forankring og global orientering - Differentierede og integrerende lærings- og udviklingsrum

Vellykkede pædagogiske bestræbelser og vellykket læring og udvikling i distriktets institutioner er betinget af, at institutionerne formår pædagogisk og organisatorisk at skabe betingelser for *læreprocesser*.

Vi forstår læring som betinget af processer, hvor 2 lærings- og udviklingsdynamikker spiller sammen:

- Læring og udvikling som en konstant rejse/ pendulering mellem udrejse og hjemkomst – mellem at rejse i og udforske det ukendte og at komme hjem med nye erfaringer, som skal integreres i forhold til tidligere erfaringer.
- Læring og udvikling i spænding mellem:
 - ydre bestemthed, som individet dannes og rettes af (pligt)
 - og indre selvbestemthed, som individet retter sig mod med fokus på, at individet danner sig (lyst).

Disse dynamikker giver denne modelbeskrivelse for pædagogisk og organisatorisk uddifferentiering af institutionernes lærings- og udviklingsrum:

Læreprocesser kan i denne forståelse sammenlignes med en uophørlig erfaringsrejse: Mellem at rejse ud i det ukendte for at opdage og lære nyt og at vende hjem til det kendte, hvor der er ro til at integrere den nyerhvervede viden og erkendelse.

Nogle gange rejser vi udelukkende styret af lyst, andre gange bestemt af pligt - ofte både styret af lyst og bestemt af pligt.